

foreslaa enkelte Ændringer, saaledes at Ministeren kunde tænke sig at gaa med til langt større og mere indgribende Ændringer, hvis der i det Udvalg, der bliver nedsat, er Stemning derfor. Dette vil jeg sige Ministeren Tak for, men til Gengæld maa jeg beklage, at Ministeren ikke har fundet Anledning til at fremsætte Forslag om Ændringer i de kommunale Ejendomsskatter. Nu forstaar jeg meget godt, at Ministeren kan være noget betænkelig ved at fremsætte et saadant Forslag efter den Modstand, hans Forslag mødte i Fjor. Jeg tænker ikke saa meget paa den Modstand, Forslaget mødte i de kommunale Organisationer, thi af hvad der stod i Bladene den Gang, fik jeg den Opfattelse, at i Købstadforeningen var der omtrent lige mange for og imod Forslaget, i de samvirkende Sogneraadforeninger anbefalede man Forslaget i Princippet, og den Organisation, som jeg har den Ære at være Formand for, anbefalede Forslaget fuldt ud og enstemmigt uden Hensyn til Partifarver, altsaa ud fra et rent kommunalt Synspunkt. Nej, Modstanden mod en Ændring af de kommunale Ejendomsskatter findes ikke saa meget i de kommunale Organisationer som hos Flertallet i dette høje Ting. Det konservative Folkeparti er som bekendt afgjort Modstander af en kommunal Grundskyld, og jeg ved ogsaa, at store Kredse indenfor Venstre er det; her er Modstanden maaske mere passiv af Hensyn til Programmet, men Modstanden er der, og den kan ikke begrundes ud fra kommunale Synspunkter. Aarsagen til Modstanden mod en saadan Ændring af de kommunale Ejendomsskatter maa sikkert søges deri, at en stor Del af det danske Landbrug frygter for, at Jorden i Danmark skal blive billig, men jeg tør paastaa, at for Landbruget som Helhed vilde det være en Fordel, om Jorden blev billig, og jeg forstaar ikke, at der kan være en Modstand herimod i Landbruget. For de Landmænd, som ikke ønsker at sælge deres Ejendom, kan det jo være omtrent ligegyldigt, hvilken Pris Ejendommen kalkuleres til, kun skal de svare noget mere i Formueskat, hvis den kalkuleres højere, og for de Landmænd, der ønsker at sælge, men at købe igen, betyder det jo heller ikke noget. Det betyder ene og alene noget for dem, der ønsker at afhænde deres Ejendom for at sætte sig hen i Stilhed og leve af Midlerne; det er de eneste, der har Fordel af, at de danske Landejendomme er dyre. Men overfor disse enkeltes Interesser staar Hensynet til den opvoksende Slægt. Det, der er sket i den senere Tid, er jo det, at

samtidig med, at den danske Krone er dalet i Værdi, er den danske Jord steget i samme Forhold; det er jo naaet dertil nu, at snart ingen Forældre kan tænke paa at faa deres Børn anbragt ved selvstændigt Landbrug, naar de da ikke er meget rige.

Jeg forstaar derfor aldeles ikke Frygten for, at den danske Jord skal blive billig, og jeg forstaar den endnu mindre, efter at vi har faaet gennemført en Lov om Grundskyld til Staten. De Forskydninger, denne Grundskyld har bevirket, er jo nemlig slet ikke skrækindjagende. Hvis man tager Landet som en Helhed og Byerne som en Helhed, er der ingen Forskydning sket fra Land til By eller omvendt. Hvis man ser paa Byerne som en Helhed, er der sket en Forskydning af Skatterne fra Provinsbyerne til København. Ved Gennemførelsen af en kommunal Grundskyld kan der jo ikke blive Tale om Forskydning af Skatterne fra een Kommune til en anden, idet enhver Kommune her er en Enhed for sig, højst kan der blive Tale om Forskydning af Skatterne fra een Kommune til en anden med Hensyn til Amtsskatterne, da Amtet udgør et Hele for sig. Men gaar vi videre og ser paa den enkelte By for sig, viser det sig, at der er sket en Forskydning af Skatterne fra Yderdistrikterne ind til Midten af Byen. Gaar man ud paa Landet, vil man se, at i de blandede Kommuner, hvor der er en bymæssig bebygget Del og en ren Landdel, er der sket Forskydninger fra den bymæssige Del ud paa det rene Land. Det er kun naturligt og rigtigt, at der er sket en saadan Forskydning af Skattebyrden, idet Ejendomsskylden i de bymæssige Dele er for stor i Forhold til Ejendomsskylden i den øvrige Del af Kommunen; og dette skyldes, at her er Tale om en Nyskabelse, hvor den virkelige Værdi er kendt. Og hertil kommer, at ofte er de, der bygger disse Huse i disse bymæssigt bebyggede Dele, interesserede i at faa Ejendomsskylden saa høj som muligt af Hensyn til Laanene. De tænker ikke paa, at dette, at de kan faa lidt mere at laane, har til Følge, at de gennem en Aarrække skal svare højere Ejendomsskatter, baade til Amts- og Sognekommune. Gaar man saa bagefter ud paa det rene Land og ser, hvilke Forskydninger der er sket der, hvem der har faaet de nye Byrder, som de bymæssigt bebyggede Dele er aflastet for, vil man finde, at Skæringspunktet mellem dem, der har haft Fordel, og dem, der har haft Tab ved den nye Skats Indførelse, ligger ved Ejendomme med en Ejendomsskyld paa 30 000—40 000—50 000 Kr. Det er noget forskelligt efter, hvorledes Bygninger-